

ແມວ ໃສ່ ເກີບ ໂບກ

ຊາລ ແປໂຣ Charles Perrault
LE CHAT BOTTÉ

ຄຳນຳ

ດ້ວຍຄວາມຫວັງ ຕັ້ງໃຈ ຢາກໃຫ້ເດັກນ້ອຍລາວໄດ້ອ່ານ ໄດ້ຮູ້ຈັກກັບນິທານ ຂອງປະເທດຕ່າງໆໃນໂລກ ເພື່ອພັດທະນາຄວາມຮູ້ໃຫ້ກວ້າງຂວາງຍິ່ງໆຂຶ້ນ.

ສະມາຄົມສິ່ງປຶ້ມຮູບໃຫ້ເດັກນ້ອຍລາວແຫ່ງປະເທດຍີ່ປຸ່ນ (ASPB) ເຫັນວ່າ ນິທານເລື່ອງ "ແມວໃສ່ເກີບໂບກ" ຊຶ່ງແມ່ນນິທານພື້ນເມືອງຂອງປະເທດຝຣັ່ງ ເປັນນິທານເລື່ອງນຶ່ງ ທີ່ຈະຕອບສະໜອງບົດຮຽນ ແລະຄວາມມ່ວນຊື່ນ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ອ່ານ.

ເພື່ອຈຸດປະສົງດັ່ງກ່າວ ສະມາຄົມສິ່ງປຶ້ມຮູບໃຫ້ເດັກນ້ອຍລາວແຫ່ງຍີ່ປຸ່ນ (ASPB) ແລະ ສູນວັດທະນະທຳພາສາຝຣັ່ງ ຈຶ່ງໄດ້ຕົກລົງຮ່ວມມືກັນຈັດພິມປຶ້ມຫົວນີ້ຂຶ້ນມາ.

ປຶ້ມຫົວນີ້ ຈັດພິມຂຶ້ນ ເພື່ອສົ່ງເສີມການອ່ານຂອງເດັກນ້ອຍລາວທົ່ວປະເທດ ໃຫ້ຮູ້ຈັກການອ່ານ. ດັ່ງນັ້ນ ທຸກໆພາກສ່ວນ ຮວມທັງບຸກຄົນ ທີ່ມີສ່ວນເຮັດໃຫ້ປຶ້ມຫົວນີ້ບັນລຸຈຸດປະສົງ ກືວ່າເປັນການປະກອບສ່ວນໃນການສົ່ງເສີມການອ່ານ ແກ່ເດັກນ້ອຍລາວເຊັ່ນດຽວກັນ.

ສະມາຄົມສິ່ງປຶ້ມຮູບໃຫ້ເດັກນ້ອຍລາວແຫ່ງປະເທດຍີ່ປຸ່ນ (ASPB) ຂໍສະແດງຄວາມ ຂອບໃຈ ຕໍ່ສູນວັດທະນະທຳພາສາຝຣັ່ງ ທີ່ໄດ້ປະກອບທຶນໃຫ້ແກ່ການຈັດພິມຄັ້ງນີ້ ຕະຫລອດ ທັງທຸກໆທ່ານ ທີ່ໄດ້ມີສ່ວນຊ່ອຍໃຫ້ການຈັດພິມປຶ້ມຫົວນີ້ ສຳເລັດຜົນເປັນຢ່າງດີ.

ຫວັງວ່າຈະໄດ້ຮັບການຮ່ວມມືທີ່ມີຜົນປະໂຫຍດແບບນີ້ອີກ ໃນໂອກາດຕ່າງໆໄປ.

ວຽງຈັນ, ວັນທີ 20 ສິງຫາ 2004
ສະມາຄົມສິ່ງປຶ້ມຮູບໃຫ້ເດັກນ້ອຍລາວ
ແຫ່ງປະເທດຍີ່ປຸ່ນ (ASPB)

ຄຳນຳ

ບົດປະພັນວັນນະຄະດີພື້ນເມືອງ ເຊັ່ນ ນິທານຂອງທ່ານ ແປໂຣ (Perrault) ຍັງຄົງສືບຕໍ່ ສ້າງຄວາມມ່ວນຊື່ນ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ອ່ານທັງເດັກ ແລະຜູ້ໃຫຍ່ ນັບແຕ່ຜົນງານຂອງເພິ່ນ ໄດ້ພິມເຜີຍແຜ່ອອກເມື່ອ ປີ 1697.

ຄືກັນກັບນິທານເລື່ອງອື່ນໆ, "ແມວໃສ່ເກີບໂບກ" ກໍເປັນເລື່ອງນຶ່ງ ທີ່ສຸດລົງແບບຫັນສາ ພວກ "ອະທຳ" ພ່າຍແພ້, ຜູ້ທຸກ ກາຍເປັນຜູ້ຮັ່ງ ແລະອ້າຍບ່າວຫນຸ່ມຜູ້ເຈົ້າຊູ້ ກໍແຕ່ງດອງກັບລູກສາວພະຍາ. ນິທານເລື່ອງນີ້ ສອນພວກເຮົາວ່າ ການເຮັດວຽກງານ, ພິກໄຫວ ແລະການຊ່າງເຮັດຊ່າງທຳນັ້ນ ມີຄ່າກວ່າມໍລະດົກຕົກທອດ ໃຫ້ອີກ, ວິທີການຕ່າງໆ ທີ່ແມວໃສ່ເກີບໂບກເຮັດໄວ້ ເພື່ອຊ່ອຍນາຍຂອງມັນ ປະກອບດ້ວຍຄຳຫລອກລ້ຽງ, ຄຳອໍ້ຕົວະ, ຄວາມຂູ່ເຂັນ... ບໍ່ຄ່ອຍມີສິນທຳທີ່ໃດ ແນ່ນອນວ່າ ຄົງບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ຫນ້າເອົາເປັນແບບຢ່າງ. ຄະຕິຄຳສອນອື່ນ ເຊິ່ງຜູ້ຂຽນນຳສະເຫນີ ກໍເປັນທີ່ສົງໄສ ຄື: ການທີ່ເຈົ້າຍິງລູກສາວພະຍາ ຕົກລົງປົງໃຈມັກອ້າຍ ບ່າວ ລູກຊາຍ ເຈົ້າຂອງໂຮງສີນັ້ນ ຍ້ອນຮູບຮ່າງພາຍນອກ ເຊິ່ງກົງກັນຂ້າມກັບຄຳຜະຫຍາພາສິດທົ່ວໄປ ທີ່ສອນວ່າ "ເຄື່ອງນຸ່ງບໍ່ເຮັດໃຫ້ຄົນເປັນພະໄດ້"

ກົງກັນຂ້າມກັບນັກແຕ່ງເລົ່ານິທານເຊັ່ນອິສັບຫລີລາຟິງແຕນທ່ານແປໂຣ ບໍ່ສັ່ງສອນສິນທຳພວກເຮົາ, ເພິ່ນນຳສະເຫນີບົດເລື່ອງທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍ ເລ່ລ່ຽມ, ສິ່ງລີ້ຊ່ອນໃນທຳມະຊາດ ຂອງມະນຸດ... ແມ່ນຜູ້ອ່ານເອງທີ່ຈະຄົ້ນພົບວ່າ ສິນທຳອໍ້ໃດແຊກຊ້ອນໃນບົດເລື່ອງ.

ສູນພາສາ ມີຄວາມພາກພູມໃຈ ທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການເຜີຍແຜ່ຜົນງານເລື່ອງນີ້ ເຊິ່ງຍັງຄົງມີຄວາມຫັນສະໄຫມຢູ່ ແລະເຮັດໃຫ້ຫລາຍຜູ້ຫລາຍຄົນມີໂອກາດໄດ້ອ່ານ. ຂໍໃຫ້ຜູ້ອ່ານທຸກທ່ານ ທັງນ້ອຍ ແລະ ໃຫຍ່ ມ່ວນນຳເລື່ອງດ້ວຍ.

ຊີເຍີ ແລເນ
Gilles Lainé

ແມວ ໃສ່ ເກີບ ໂບກ

LE CHAT BOTTÉ

ນິທານພື້ນເມືອງຝຣັ່ງ ຂອງ ຊາລ ແປໂຮ
ແປໂດຍ ລັດດານີ ລັດມະນີ
ຮູບປະກອບໂດຍ ຊິກໂກ້ ມິລາກົງ

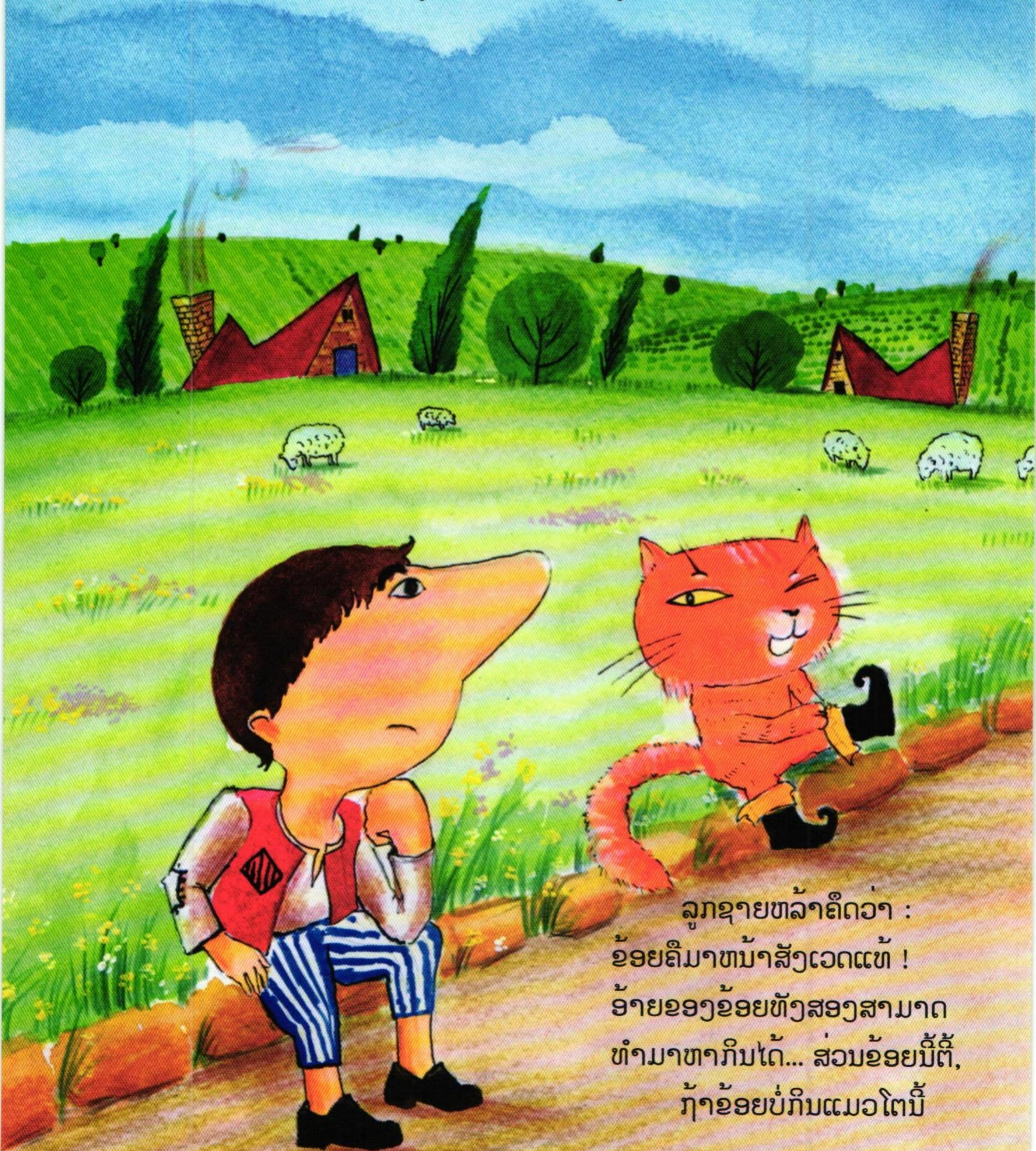
traduit en Lao par Latdany Latmany

illustration par Sikko Milakong

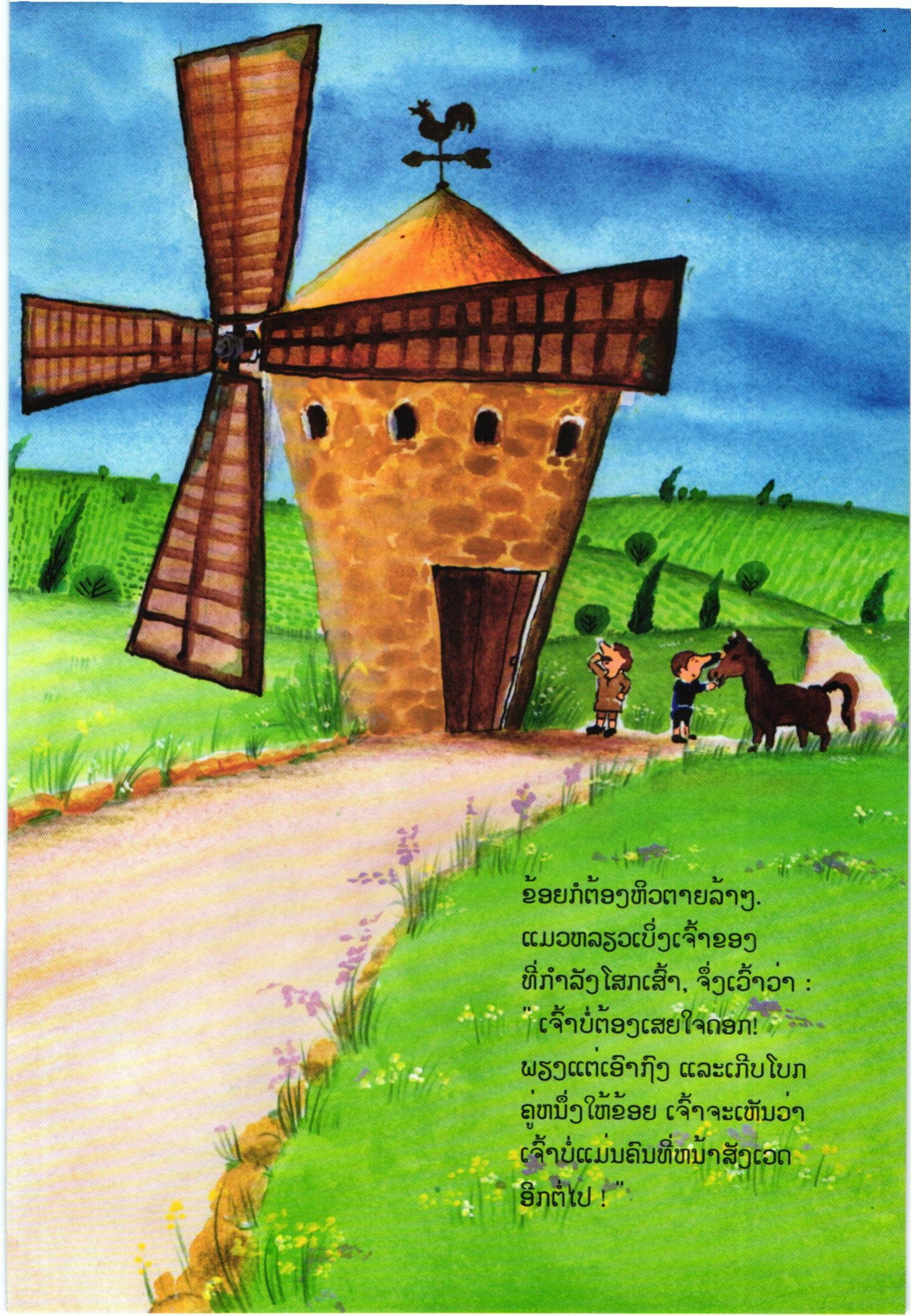
par Charles Perrault

ກ່ອນທີ່ເຈົ້າຂອງໂຮງສີຈະຕາຍລາວໄດ້ມອບຊັບສົມບັດໃຫ້ກັບລູກຊາຍທັງສາມ
ເຊິ່ງປະກອບມີ ໂຮງສີເຂົ້າ, ມ້າ ແລະ ແມວ.

ອ້າຍກົກ ໄດ້ໂຮງສີເຂົ້າ, ຜູ່ກາງໄດ້ມ້າ ສ່ວນລູກຊາຍຫລ້າ ໄດ້ແມວໂຕນຶ່ງ.

ລູກຊາຍຫລ້າຄິດວ່າ :
ຂ້ອຍຄືມາຫນ້າສັງເວດແທ້ !
ອ້າຍຂອງຂ້ອຍທັງສອງສາມາດ
ທຳມາຫາກິນໄດ້... ສ່ວນຂ້ອຍນີ້ຕໍ່,
ກ້າຂ້ອຍບໍ່ກິນແມວໂຕນີ້

ຂ້ອຍກໍຕ້ອງຫົວຕາຍລ້າໆ.
ແມວຫລຽວເບິ່ງເຈົ້າຂອງ
ທີ່ກໍາລັງໂສກເສົ້າ, ຈິ່ງເວົ້າວ່າ :
" ເຈົ້າບໍ່ຕ້ອງເສຍໃຈດອກ!
ພຽງແຕ່ເອົາກົງ ແລະເກີບໂບກ
ຄູ່ຫນຶ່ງໃຫ້ຂ້ອຍ ເຈົ້າຈະເຫັນວ່າ
ເຈົ້າບໍ່ແມ່ນຄົນທີ່ຫນ້າສັງເວດ
ອີກຕໍ່ໄປ ! "

ເຈົ້າຂອງແມວ ປະຕິບັດຕາມທີ່ແມວບອກ ເພາະເຊື່ອວ່າແມວໂຕນີ້
ຈະຕ້ອງເປັນແມວ ສະຫລາດແທ້ ແລະອາດຈະຊ່ວຍລາວໄດ້.

ແມວໃສ່ເກີບ, ເອົາກົງ ແລ້ວເຂົ້າໄປໃນທົ່ງຫຍ້າກວ້າງ
ທີ່ມີກະຕ່າຍອາໄສຢູ່ຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

ແມວເອົາເຫຍື່ອຫອມຫນ້າແຊບ ໃສ່ໃນກົງ
ແລ້ວໂຂງກົງປະໄວ້ ສ່ວນແມວກໍເຮັດທຳທ່າ ນອນຕາຍຢູ່ແຄມກົງ

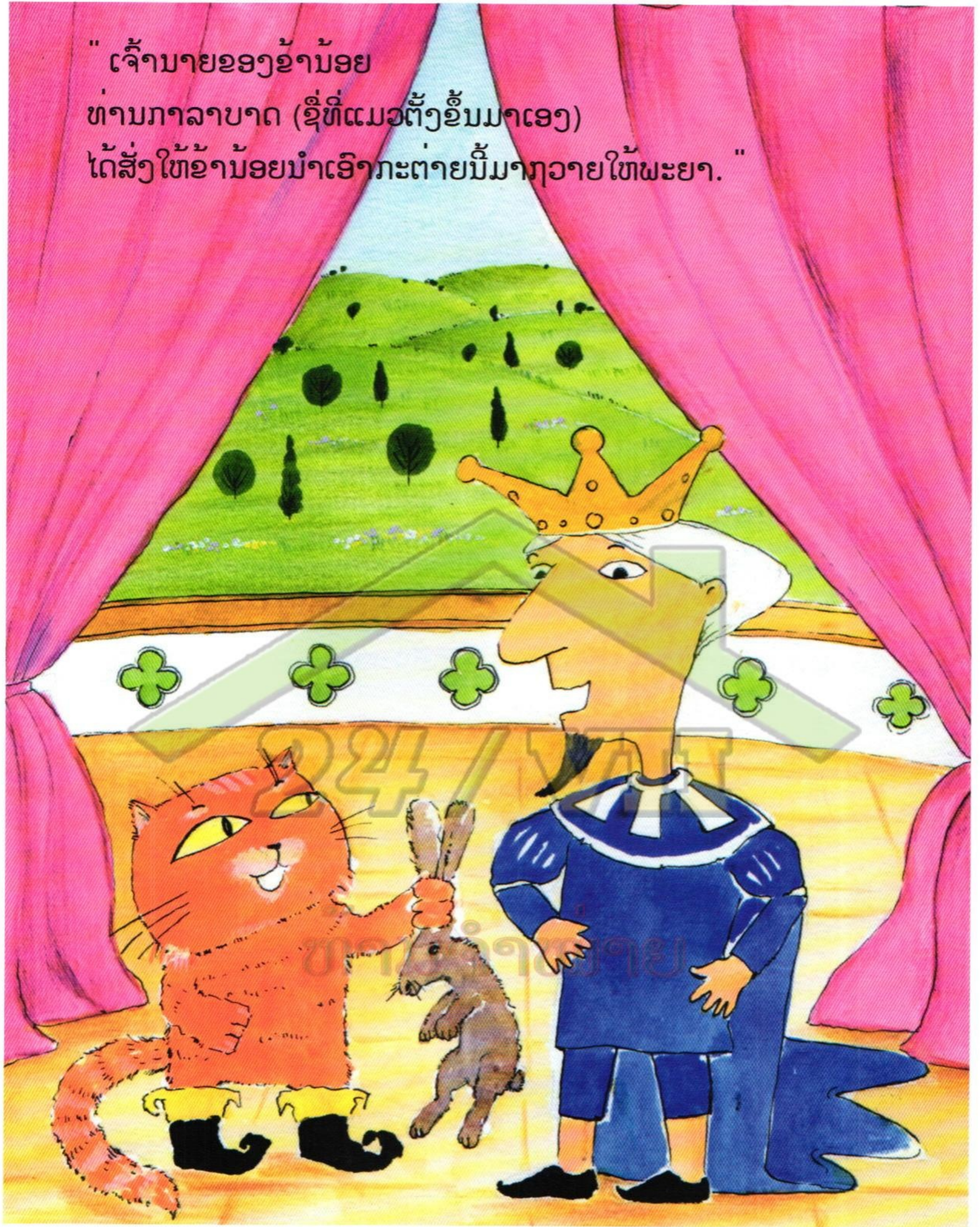

ບໍ່ດົນ ກໍມີກະຕ່າຍໂງ່ໆໂຕຫນຶ່ງ
ທີ່ບໍ່ທັນຮູ້ດຽງສາ ແລະຮູ້ທັນລ່າລ່ຽມ
ອັນໂຫດຮ້າຍຂອງໂລກນີ້, ຜ່ານມາເຫັນ
ມັນຫອມເຫຍື່ອໃນກົງ ຈຶ່ງຫມັ້ນເຂົ້າໄປກິນ ໂດຍບໍ່ລະວັງແມວເລີຍ
ເພາະຄິດວ່າແມວນັ້ນ ຕາຍແລ້ວ.

ເມື່ອແມວ ເຫັນວ່າກະຕ່າຍພວມກິນເຫຍື່ອແຊບຢູ່ໃນກົງ ຢ່າງມົວເມົາ
ມັນກໍຊັກເຊືອກ ປາກກົງ ແລ້ວຂ້າກະຕ່າຍທັນທີ. ແມວຕິໃຈຫລາຍ,
ມັນເອົາກະຕ່າຍໂຕນັ້ນ ໄປມອບໃຫ້ພະຍາ ແລ້ວເວົ້າກັບພະຍາວ່າ:

"ເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ
ທ່ານກາລາບາດ (ຊື່ທີ່ແມວຕັ້ງຂຶ້ນມາເອງ)
ໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຂ້ານ້ອຍນຳເອົາກະຕ່າຍນີ້ມາກວາຍໃຫ້ພະຍາ."

ພະຍາພໍໃຈຕໍ່ຂອງຂວັນ
ຈຶ່ງໄດ້ຕອບແມວວ່າ :
"ເອີ ຕີຫລາຍ, ຝາກຄວາມຂອບໃຈ
ນຳເຈົ້ານາຍຂອງເຈົ້າແດ່."

ເທື່ອຕໍ່ມາ ແມວກໍໄດ້ເຮັດແບບເກົ່າ ໃຊ້ກົນອຸບາຍຈັບເອົານົກໄສ່
ໄດ້ສອງໂຕ ແລ້ວກໍເອົາມາມອບໃຫ້ພະຍາອີກຄືຄັ້ງກ່ອນ.

ແມວເຮັດແບບນັ້ນ ຢູ່ສອງສາມເດືອນ

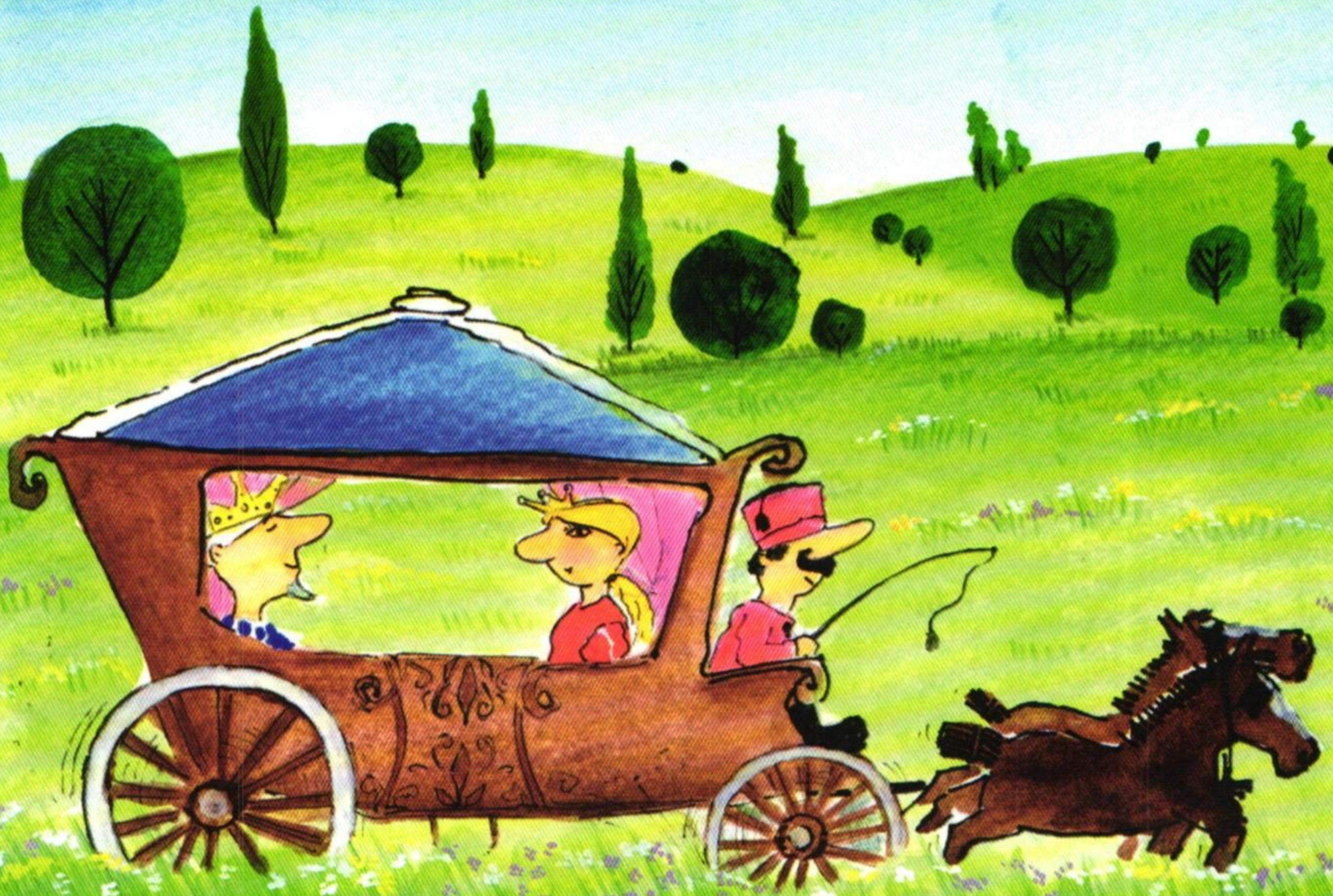
ແມວເວົ້າກັບ ພະຍາວ່າ:

"ເຈົ້ານາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ ຕັ້ງໃຈຈັບເອົາສັດເຫລົ່ານີ້
ມາມອບໃຫ້ພະຍາໂດຍສະເພາະ,
ເພິ່ນຢາກຮູ້ຈັກ ແລະຢາກເປັນຫມູ່ກັບພະຍາ."

ມື້ນຶ່ງ ແມວຮູ້ວ່າພະຍາຈະພາອົງຍິງລາຊະທິດາ ຜູ່ງາມຍິ່ງຂອງພະອົງ
ໄປປະພາດປ່າ ສະສົງ ທີ່ນ້ຳຫ້ວຍ, ຈຶ່ງຟ້າວມາບອກນາຍຂອງຕົນ:

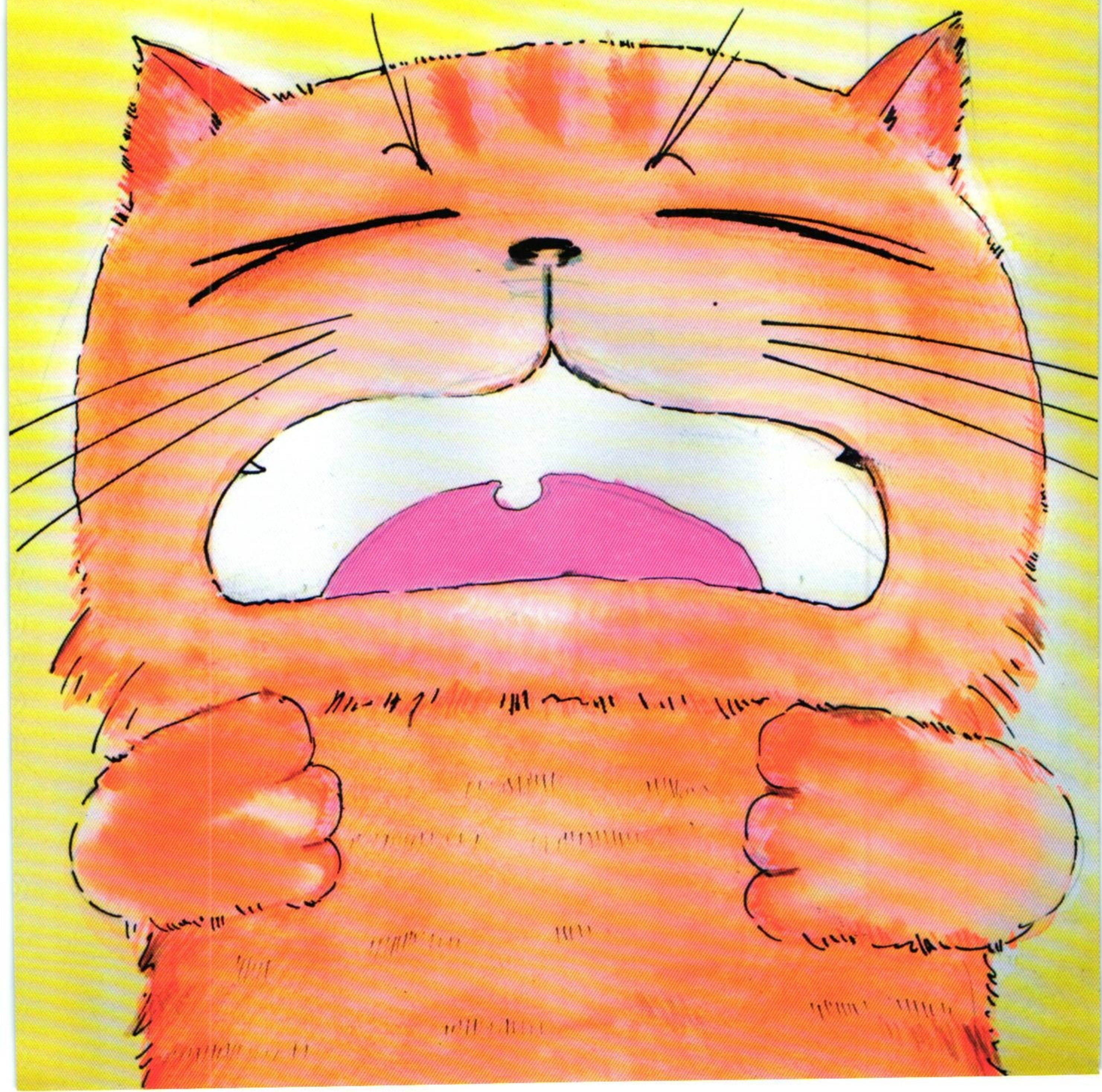
" ຟັງຂ້ອຍເດີ ! ກ້າເຈົ້າຢາກເປັນລູກເຂີຍພະຍາ. ມື້ອື່ນ ເຈົ້າຕ້ອງໄປອາບນ້ຳ
ຢູ່ຫ້ວຍ ບ່ອນຂ້ອຍບອກ. ຈາກນັ້ນແມ່ນວຽກຂອງຂ້ອຍເອງ ແລະຢ່າລືມວ່າ
ດຽວນີ້ ຊື່ຂອງທ່ານແມ່ນ ກາລາບາດ. "

ກາລາບາດ ເຮັດຕາມທີ່ແມວບອກ

ໃນຂະນະທີ່ຂະບວນພະຍາ ກາຍມາຮອດແຄມຫ້ວຍນ້ຳ ແມວຮູ້ອີ່ນຫມົດແຮງວ່າ :

" ຊ່ອຍແດ່ ! ຊ່ອຍແດ່ !
ນ້ຳເລິກຫລາຍ ທ່ານກາລາບາດ
ກຳລັງຈະຈົມນ້ຳຕາຍແລ້ວ
ຊ່ອຍແດ່ ! ຊ່ອຍແດ່ ! "

ພະຍາໄດ້ຍິນສຽງແມວຮ້ອງແນວນັ້ນ ຈຶ່ງໄດ້ບອກໃຫ້ທະຫານຟ້າວໄປຊ່ອຍ
ທ່ານກາລາບາດ.

ໃນຂະນະນັ້ນເອງ ແມວຈຶ່ງອະທິບາຍວ່າ :

" ມີໂຈນກຸ່ມນຶ່ງ ໄດ້ລັກເອົາເຄື່ອງຂອງເຈົ້ານາຍຂ້ອຍ ຕອນທີ່ລາວຢູ່ໃນນ້ຳ "

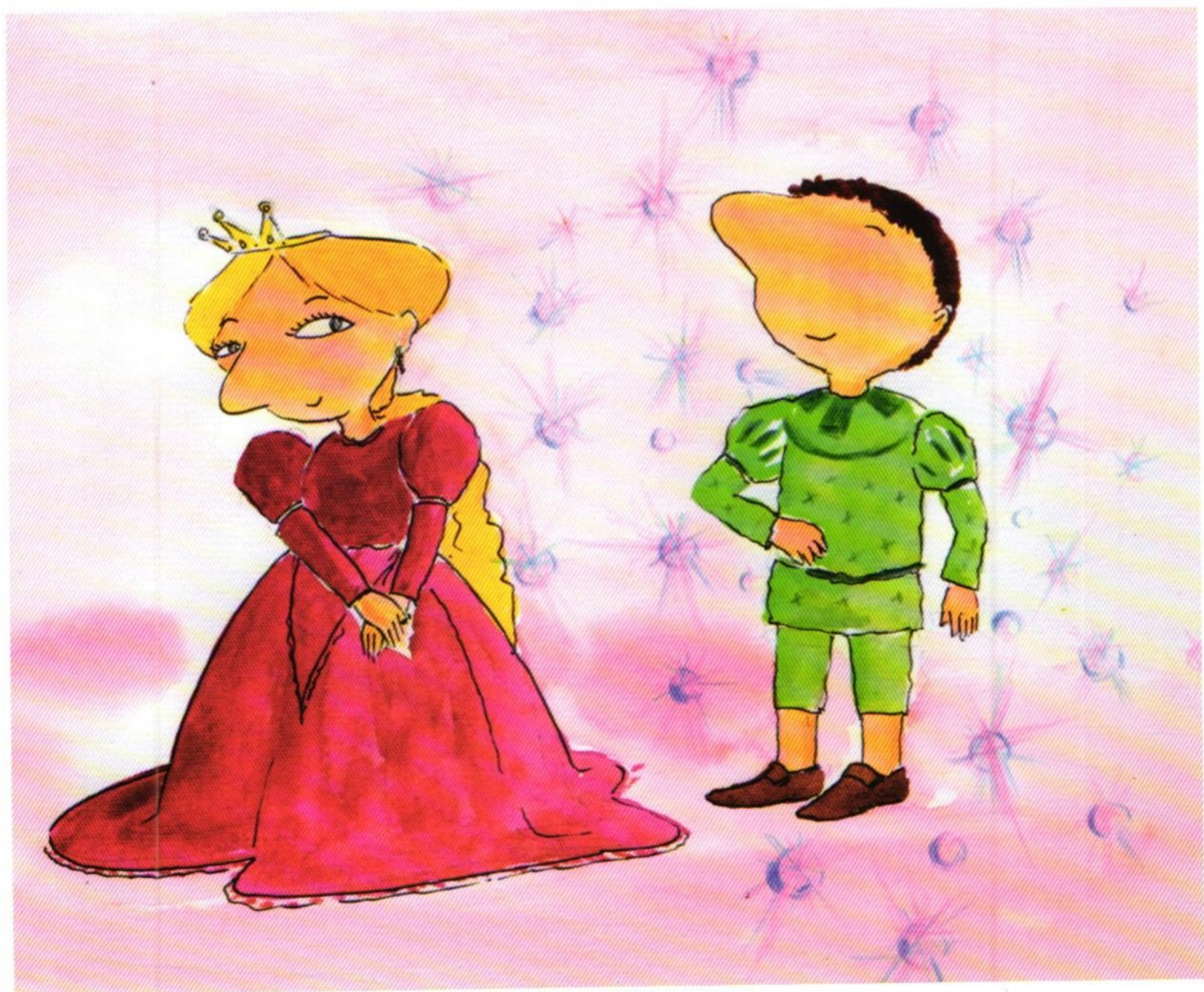
ພະຍາຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ທະຫານ ນຳເອົາເຄື່ອງນຸ່ງຊຸດໃຫມ່ມາໃຫ້ທ່ານກາລາບາດ.

ເມື່ອນຸ່ງເຄື່ອງໃໝ່ແລ້ວ ລາວກໍເປັນຄົນທີ່ມີຮູບງາມຂຶ້ນ ເຮັດໃຫ້ລູກສາວຂອງ
ພະຍາ ຫລົງຮັກທ່ານ ກາລາບາດ ທັນທີ.

ພະຍາໄດ້ເຊີນ ທ່ານກາລາບາດ ຂຶ້ນນັ່ງລົດມ້ານຳກັນກັບລູກສາວຂອງລາວ
ເພື່ອໄປຊົມປ່າຮ່ວມກັນ.

ແມວຍິ້ມ ແລະຄິດວ່າ ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຈະດຳເນີນໄປໄດ້ດ້ວຍດີ.

ມັນຟ້າວ ແລ່ນອອກຫນ້າ ລົດມ້າຂອງພະຍາ
ມຸ່ງຫນ້າໄປສູ່ທົ່ງຫຍ້າທີ່ກວ້າງໃຫຍ່ ແລະເຮັດສຽງຮ້ອງ
ຄືສຽງຍັກຮ້ອງໃສ່ຊາວບ້ານ ທີ່ກຳລັງກ່ຽວຫຍ້າວ່າ:
" ກຳພວກເຈົ້າບໍ່ເວົ້າກັບພະຍາ ວ່າທົ່ງຫຍ້ານີ້
ແມ່ນຂອງທ່ານ ກາລາບາດ, ພວກເຈົ້າ ຈະກຶກຂ້າທັງຫມົດ ! "

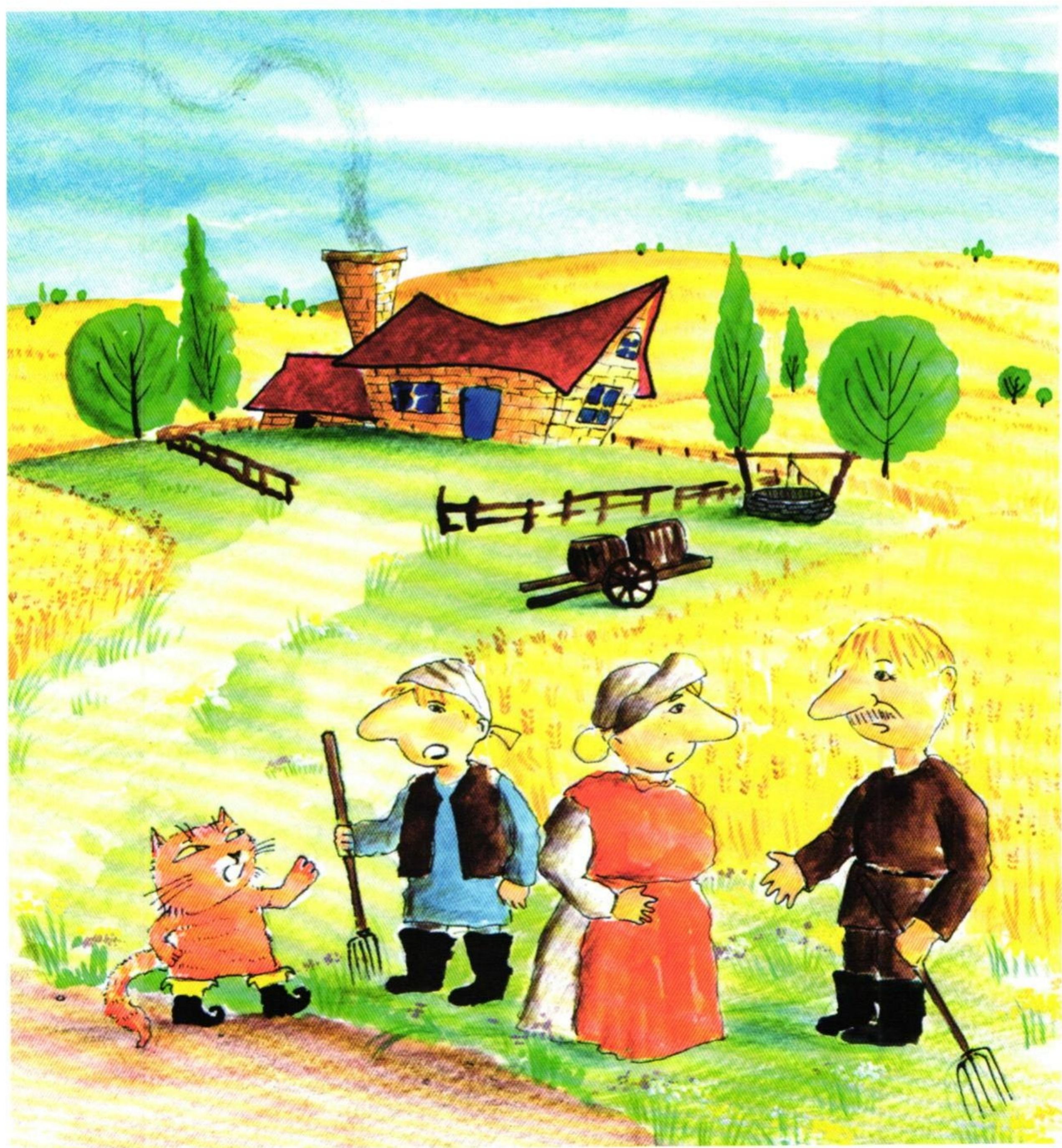

ແມວສືບຕໍ່ໄປກ່ອນ ລົດມ້າຂອງພະຍາ.

ມັນໄດ້ໄປພົບກັບຊາວນາກຸ່ມນຶ່ງ ກໍາລັງກ່ຽວເຂົ້າບະເລ
ຢູ່ທົ່ງເຂົ້າທີ່ກວ້າງໃຫຍ່ໄພສານ.

ແມວຮ້ອງຄືສຽງຍັກໃສ່ຊາວນາວ່າ :

" ພະຍາຈະກາຍມາທາງນີ້ ກ້າພວກເຈົ້າບໍ່ບອກລາວວ່າ
ທົ່ງເຂົ້າບະເລນີ້ແມ່ນ ຂອງ ທ່ານ ກາລາບາດ,
ພວກເຈົ້າຈະຖືກຂ້າທັງຫມົດ ! "

ເມື່ອພະຍາມາຮອດ ລາວກໍສົນໃຈຢາກຮູ້ວ່າ ທົ່ງເຂົ້າບະເລທີ່ກວ້າງໃຫຍ່ນີ້
ແມ່ນຂອງໃຜ ?

ພວກຊາວນາກໍຕອບພະຍາພ້ອມກັນວ່າ :

" ແມ່ນຂອງທ່ານ ກາລາບາດ ! "
ພະຍາ ແລະກາລາບາດ ຕື່ໃຈຫລາຍ.

ແມວສືບຕໍ່ເດີນທາງລ່ວງໜ້າລົດມ້າໄປອີກ
ແລ້ວເວົ້າແບບດຽວເຊັ່ນນີ້ ກັບທຸກໆຄົນ ທີ່ພົບຢູ່ຕາມທາງ.
ພະຍາເວົ້າກັບ ກາລາບາດ ວ່າ:

" ເຈົ້າຈັ່ງແມ່ນຮຸ່ງມີນໍ ທ່ານ ກາລາບາດ ! "
ກາລາບາດ ເອງກໍມີແຕ່ຍິ້ມໂດຍບໍ່ຕອບຫຍັງ.

ຂະນະນັ້ນເອງ ແມວກໍມາຮອດ ພະລາຊະວັງທີ່ສວຍງາມຂອງຍັກຕິນນິ່ງ.
ແມວ ເຂົ້າໄປພົບຍັກ ແລະເວົ້າກັບຍັກວ່າ :

" ຂ້ອຍພຽງແຕ່ກາຍພະລາຊະວັງທີ່ສວຍງາມຂອງທ່ານ ເພື່ອມາຖາມ
ສະບາຍດີຊື່ໆ ດອກ."

ຍັກກໍເຊີນແມວເຂົ້າມານັ່ງໃກ້ໆ
ແລະແມວກໍຕອບຮັບຄໍາເຊີນພ້ອມກັບ ເວົ້າວ່າ :

" ມີຄົນພາກັນຊໍາລືວ່າ ທ່ານສາມາດກາຍເປັນສັດຫຍັງກໍໄດ້
ຕາມທີ່ທ່ານຕ້ອງການ ! "

ຍັກຕອບ: " ແມ່ນແທ້, ເບິ່ງແມ້ ! ຂ້ອຍກາຍເປັນໂຕສິ່ງ "

" ຈິ່ງແມ່ນ ເປັນຕາງິດຈິ່ງແທ້ ! ແຕ່ຂ້ອຍຮູ້ວ່າ
ເຈົ້າບໍ່ສາມາດກາຍເປັນສັດນ້ອຍໆໄດ້ ເຊັ່ນວ່າ ໂຕໜູ. "

ຍັກຟ້າວຕອບຂຶ້ນ :

"ເປັນຫຍັງຊິບໍ່ໄດ້ ! ຂ້ອຍຈະເປັນໜູໃຫ້ເຈົ້າເບິ່ງດຽວນີ້ແຫລະ. "

ບໍ່ດົນ ຍັກກໍກາຍເປັນໜູໂຕນ້ອຍໆ, ແມວຈິ່ງຟ້າວຄຸບ
ແລ້ວກໍກິນໜູໂຕນັ້ນ ເປັນອາຫານ.

ພໍດີພະຍາມາຮອດ ພ້ອມທັງລູກສາວ ແລະກາລາບາດ.

ແມວອອກຈາກພະລາຊະວັງ ແລ້ວເວົ້າວ່າ :

" ຂໍຕ້ອນຮັບທຸກໆທ່ານ ເຂົ້າສູ່ພະລາຊະວັງ ຂອງທ່ານ ກາລາບາດ. "

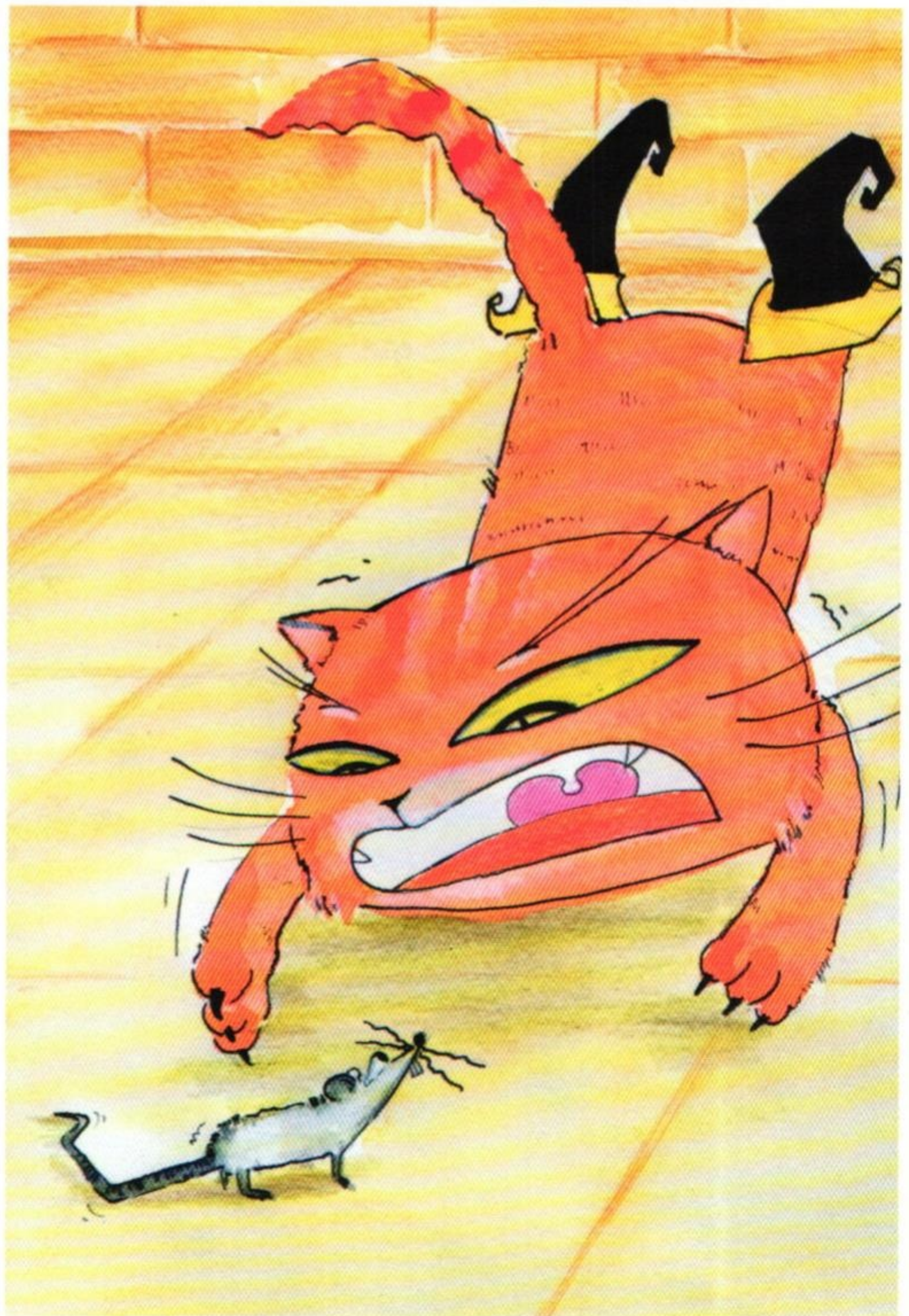
ພະຍາຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ :

" ພະລາຊະວັງນີ້

ກໍເປັນຂອງເຈົ້າຄືກັນບໍ່ ?

ງາມຫລາຍ !

ງາມແທ້ໆ ! "

ທ່ານ ກາລາບາດ ຈັບມີລູກສາວພະຍາ ແລະເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງ
ພ້ອມໆກັບພະຍາ. ພວກເຂົາໄດ້ກິນອາຫານ
ຢ່າງແຊບນົວ. ທ່ານ ກາລາບາດ ຫ້ງງາມສະຫງ່າ,
ຫ້ງຮັ່ງ ແລະສະຫລາດ.
ແລ້ວພະຍາກໍກາຍເປັນຫມູ່ຂອງກາລາບາດ
ແລະເວົ້າວ່າ: " ຕື່ມພ້ອມກັນ !
ເຈົ້າຢາກເປັນ ລູກເຂີຍຂອງຂ້ອຍບໍ່ ?
ຂ້ອຍເຫັນລູກສາວຂ້ອຍ ພໍໃຈເຈົ້າ "

ກ່ອນຕາເວັນຈະຕົກຕິນ ທ່ານ ກາລາບາດ ແລະເຈົ້າຍິງ
ກໍໄດ້ແຕ່ງດອງກັນ ແລະໃຊ້ຊີວິດຢູ່ໃນວັງ ຢ່າງມີຄວາມສຸກ.

ນິທານພື້ນເມືອງ ຝຣັ່ງ ເລື່ອງ ແມວ ໃສ່ ເກີບໂບກ
ຂຽນໂດຍ ຊາລ ແປໂຣ
ແປໂດຍ ລັດດານີ ລັດມະນີ
ຮູບປະກອບ ໂດຍ ຊິກໂກ້ ມິລາກົງ
ບັນນາທິການ ບົດ ແລະຮູບ ໂດຍ ສະມາຄົມສົ່ງປຶ້ມຮູບໃຫ້ເດັກນ້ອຍລາວແຫ່ງຍີ່ປຸ່ນ
ຈັດຫນ້າ ສິລະປະ ໂດຍ ບໍລິສັດ ດອກເກດ ຈັດພິມ ຈໍາກັດ
ທະບຽນພິມ ເລກທີ: 25/ ພຈ/04
ຈໍານວນພິມ 2000 ຫົວ
ພິມທີ່ ຈໍາປາການພິມ

conte française Le Chat botté
par Charles Perrault
traduit en Lao par Latdany Latmany
illustration par Sikko Milakong
éditée par A.S.P.B.
mise en page Dokked Publishing Co., Ltd
autorisation No: 25/ ພຈ/04
copies 2000
Imprimé à Jampa Printing

ຈັດພິມ ໂດຍການຮ່ວມມື ລະຫວ່າງ
ສະມາຄົມສົ່ງປຶ້ມຮູບໃຫ້ເດັກນ້ອຍລາວແຫ່ງຍີ່ປຸ່ນ (A.S.P.B.)
Association for Sending Picture Book to Lao Children of Japan

ແລະ

ສູນພາສາຝຣັ່ງ ປະຈຳວຽງຈັນ

Cet ouvrage bénéficie de l'aide du Centre de langue française - CCCL de Vientiane

